

"Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?"

Ik dank God, door Jezus Christus, onzen Heere".

Romeinen 7:24,25.

Wat is dat toch voor een woord op de lippen van de apostel Paulus? Waar heeft hij het over? Heeft hij het over vroeger? Toen hij nog een onbekeerde man was? O neen, dat bedoelt hij niet. Vroeger was hij juist een "bekeerde" man. Vroeger was hij een "heilig" man..een "godzalig" man..hard op weg om een "grote" in Israël te worden.

Maar NU is alles anders geworden. Dat is gekomen door het LICHT.

Het LICHT maakt de duisternis openbaar. Dat Licht heeft ook Paulus in de ogen geschinen.

En daarom is het uit met een "bekeerde" en "godzalige" Paulus. Hoor maar: Ik ellendig mens! Wat is een ellendig mens?

Een ellendig mens is een mens die op alle fronten verloren heeft en verliest. 't Is een mens die de heerlijkheid van God derft. 't Is een mens die de goede wil en wet van God niet heeft gedaan. 't Is een mens wiens hemel is opgerold als een dunne doek.

't Is een mens die erkent vleeselijk te zijn, verkocht onder de zonde. 't Is een mens die dag aan dag de dood vindt in alle doen en laten van het vlees. 't Is een mens die wel weet hoe het is, maar niet weet hoe het gaat.

't Is een mens, rondom verwerpelijk en verdorven. 't Is een mens, die ook gaarne wil wandelen door de Wet van Geest en leven, en die toch, bij elke beweging, dieper in het moeras zinkt.

't Is een mens, die nooit de eer van God heeft bedoeld..nooit Gods deugden liever had dan eigen zaligheid..een hemelzoeker.

Wat is een ellendig mens? Laten we het in het volgende versje samenvatten:

Ellendig, zondig, droevig, blij,
Behoeftig, dwaas, onkundig, dodig,
Ik zing van vrijheid, schoon niet vrij,
'k Heb Jezus alle dagen nodig.
Onwaardig, krachtloos, ongeschikt,
Ondankbaar als mij God verkwikt,
Onbuigzaam om voor God te zwichten.
Voorbarig, ijverloos en blind,
'k Ben ras verschrikt, bedrukt, verlegen:
Bleef Jezus dan geen eeuwig Vrind,
Hoe kwam ik, worm, door Achors wegen?

Wie zal mij dan verlossen? Wie zal mij troosten?
Wie zorgt voor de vaste grond, waar ik, jammer-
lijk mensje, op zinken mag?
't Is toch geen zaak van vreugde om tussen de
"wal en het schip" te hangen, met de vernieling
voor ogen?

Zou God het goed vinden als ik vraag naar ver-
lossing?

Bijzonder "geestelijke" mensen keuren zo'n
vraag af. Ze zeggen dat je niet mag begeren
en dat je moet zeggen: De Heere doe maar wat
recht is in Zijn ogen. Daarbij vergeten zij
dat het geloof toevluchtnemend van aard is.
Trouwens..dat is recht in de ogen des Heeren:
Hem te vragen wat tot onze vrede dient.
Jezus sprak: Zo gij iets begeren zult in Mijn
Naam, Ik zal het doen.

Dat al onze "geestelijke" wijsheid verslonden
moge worden tijdens de vaak benarde reis.
De wijsheid die van boven komt, is meer waard
dan al onze verbeeldingen en inbeeldingen.
Wie zal mij verlossen? Kijk om je heen, lezer!
Waar is de man die de sleutel maken kan? Waar
is de engel die ons de poort kan openen? Weet
u het? God weet het. Dewijl Hij zag, dat er
niemand was, zo ontzette Hij Zich, omdat er
geen voorbidder was; daarom bracht Hem Zijn
arm heil aan, en Zijn gerechtigheid ondersteun-
de Hem.

Buiten de van God gegeven Verlosser is geen
verlossing mogelijk. Het "lichaam dezes doods"

is te zwaar. Wie zal het dragen? Mijn van God gescheiden bestaan is een onzegbare dood. Mijn bestaanswijze is vlees.

Ik ben een mens..een zondaar..de keel is een geopend graf..een stad zonder muren..vleselijk, verkocht onder de zonde.

Dat is nu "het lichaam dezès doods".

Kan ik wel verlost worden? Stel je toch voor dat een chirurg je geraamte er uit zou trekken..dan ben je dood. Alles is afgelopen. Je stort in elkaar. Een "lichaam dezès doods" is een heel mens.

IK DANK GOD, DOOR JEZUS CHRISTUS, ONZE HEERE.

God zij geprezen! Hij heeft de weg gebaad. Hij heeft Zijn Geliefde Zoon gegeven in mijn dood en verdoeming. Het heeft Gode behaagd Hem te verbrijzelen. Hij heeft Hem krank gemaakt. Als een stemmeloos Lam werd Hij afgevoerd naar de slachtbank.

Hij, die gedaan heeft wat ik nooit wilde of kon doen..Hij werd de DRAGER van mijn "lichaam dezès doods".

Het doodslijden..het dodelijk verdriet..de dodelijke verlatenheid, heeft Hij op Zich genomen. Zijn leven vloeit weg aan het vervloekte hout. Gestraag druppelt Zijn bloed op de dorre aarde. Zijn aangezicht is vol smaadheden en speeksel. Vuistslagen hebben Hem verwond..doornen steken in Zijn vlees..geselslagen hebben Zijn rug doorploegd.

En boven dat: "Mijn God, Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten? Welk een lichaam des doods"!

Gedankt zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus.

Hij gaf het liefste in de dood.

Gedankt zij de lijdende en stervende Zaligmaker.

Hij heeft alles volbracht.

Gedankt zij de Heilige Geest. Hij wilde Hem en ons leren.

Ja, lieve vriend en vriendin..deze klagende,

ellendige Paulus is tegelijk de geholpene, getrooste en geredde zondaar. Zo staan de machten tegenover elkaar.

Maar de macht van de Levende Heere behaalt de overwinning. Hij zal als Koning heersen.

Op Golgotha is de slag gevallen. Op Jezus is het aangekomen.

Gelooft u dat? Anders komt het op u aan!

Zo lezen wij dan heden: Ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen?

en: Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere.

Maar ach, hoewel mijn ziel dit weet.....

Heden? Morgen? En verder?

Wat buigt gij u neder, o mijn ziel! en wat zijt gij onrustig in mij?

Hoop op God, want ik zal Hem nog loven. Hij is de menigvuldige verlossing mijns aangezichts en mijn God!

Toekomst? de Verlosser zet de verlossing door.

Hij is immers de gezalfde Zaligmaker?

Hij is toch ook: Heere?

Hij zal deze kruissituatie niet eeuwig laten voortduren.

Wij verwachten de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam.

Dan zal er geen plaats meer zijn voor het:

Ik ellendig mens. Het "lichaam dezes doods" is voor eeuwig verdwenen.

De dood zal niet meer zijn. Geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek. Alles vergeven en vergeten.

Zalig, gij armen van geest. Als niets hebbende moogt gij toch alles bezitten.

Buiten Jezus, al hebben we nog zoveel, is een eeuwig verderf.

Weldra zal het woord geschieden: De dood is verslonden tot overwinning. Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning?

De prikkel nu des doods is de zonde; en de kracht der zonde is de wet.

Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning

geeft door onze Heere Jezus Christus.
Zo dan, mijn geliefde broeders! Zijt standvas-
tig, onbewegelijk, altijd overvloedig zijnde
in het werk des Heeren, als die weet, dat uw
arbeid niet ijdel is in de Heere.

1 Kor.15

Die hoop moet al ons leed verzachten.
Komt, reisgenoten, 't hoofd omhoog!
Voor hen, die 't heil des Heeren wachten,
zijn bergen vlak en zeeën droog.
O zaligheid niet af te meten,
o vreugd, die alle smart verbant!
Daar is de vreemdlingschap vergeten
en wij, wij zijn in 't vaderland!

D.C.O.

*